

REPUBLIKA HRVATSKA
SPLITSKO-DALMATINSKA ŽUPANIJA
GRAD SPLIT

GRADSKO VIJEĆE

KLASA: 023-01/14-01/34

URBROJ: 2181/01-02-14-2

Split, 21. studenoga 2014. godine

VIJEĆNICIMA GRADSKOGA VIJEĆA GRADA SPLITA

S V I M A

Predmet: Dostava dodatnog materijala
za 19. sjednicu Gradskoga vijeća

Za **19.** sjednicu Gradskoga vijeća Grada Splita - Tematska rasprava o stanju u HNK „Hajduk“ Split, koja je sazvana za **25. studenoga (utorak) 2014. godine u 9,00 sati,** dostavlja se dodatni materijal koji je dostavila Udruga „Naš Hajduk“.

S poštovanjem,

PREDSJEDNIK
Gradskoga vijeća

mr. sc. Boris Ćurković, dipl. iur. v.r.

REPUBLIKA HRVATSKA
SPLITSKO-DALMATINSKA ŽUPANIJA
GRAD SPLIT

GRADONAČELNIK

KLASA: 620-01/14-01/307
URBROJ: 2181/01-01-14-0005
Split, 20. studenoga 2014. godine

GRADSKO VIJEĆE GRADA SPLITA
n/r predsjednika mr.sc. Borisa Ćurkovića, dipl.iur.
-ovdje-

PREDMET: Dostava dodatnog materijala za tematsku sjednicu o HNK Hajduk Split š.d.d

U prilogu Vam dostavljam dodatne materijale kao prilog materijalima dostavljenim dana 18. studenoga 2014. godine za tematsku sjednicu o HNK Hajduk Split š.d.d., a koji su dostavljeni od Udruge „Naš Hajduk“ dana 20. studenoga 2014. godine.

U prilogu:
- Dodatak 1 i 2

DOSTAVITI:

1. Gradskom vijeću Grada Splita, ovdje
2. Služba za sport i sportsku infrastrukturu, pročelniku Hrvoju Akrapu, ovdje
3. Pismohrana, ovdje

06 - 35722

REPUBLIKA HRVATSKA
SPLITSKO-DALMATINSKA ŽUPANIJA
GRAD SPLIT

Primljeno: 20-11-2014

VIEZUT	Klasifikacijska oznaka	Drg. ozn.
KJ.br.	Uzr.br.	Prič.
Ev.br.		Vrijeme
	620-01/14-01 307	15
	363-14-4	2

Od: "Nas Hajduk" <nas@hajduk.hr>
Za: "Hrvoje Akrap" <Hrvoje.Akrap@split.hr>
Predmet: dodaci elaboratu

Poštovani,

Napravili smo dva dodatka našem elaboratu koje Vas molimo da dostavite gradskim vijećnicima i objavite na webu grada.

Također možete li nam javiti mišljenje pravne službe grada da znamo ima li potrebe pripremati i dodatak 3 vezan za pravno pitanje?

Hvala,

Bojan Islamović, tajnik
Udruga „Naš Hajduk“

NAŠ HAJDUK

DODATAK 1

navijači i klubovi - europski primjeri

U vrijeme kada krovna tijela svjetskog nogometa otvoreno daju preporuke navijačkom članstvu kao jednom od temelja ustrojstva klubova nije teško pronaći konkretnе primjere blagotvornog utjecaja navedenog diljem Europe.

NJEMAČKA

U Njemačkoj su svi klubovi Bundesliga sportske udruge građana, ali mogu izdvajati profesionalnu sekciju i registrirati je kao jedan od pravnih oblika trgovackog društva. Temelj ovog njemačkog modela je pravilo "50 + 1". To znači da u slučaju izdvajanja profesionalne nogometne sekcije, većinski udio pri biranju vodstva kluba mora zadržati matična udruga članova. Pravilo „50 + 1“ dozvoljava da se većinski dio kapitala nalazi u vlasništvu privatnih investitora, međutim članovi kluba i dalje moraju imati mogućnost utjecaja na rad u klubu i pravo biranja upravljačkih struktura na jedini mogući demokratski način (jedan član - jedan glas).

FC Bayern München

Mnogi njemački klubovi nisu iskoristili opciju osnivanja dioničkog društva u vlasništvu udruge i tako su ostali čiste udruge građana. Najveći njemački klub, FC Bayern München iskoristio je tu opciju. Klub trenutno broji oko 150 000 članova. Članovi kluba biraju Glavnu skupštinu koja zatim bira Upravu kluba. Uprava i Skupština postaju Skupština dioničkog društva koja zatim bira Upravu dioničkog društva. Udruge članova moraju osigurati u svojim Statutima da su članovi oni koji izabiru glavnog direktora tvrtke, ili čak sve članove upravljačkih struktura. Upravljačka tijela kluba su Glavna skupština, Predsjedništvo, Savjetodavni odbor, Odjelno vijeće i Vijeće časti.

Borussia Dortmund

Minulog ljeta dokapitalizirana je Borussia iz Dortmundu, ali bez upravljačkog prava glasa, pa je tako kemijski div Evonik postao vodeći dioničar kluba, pretekavši dotad najvećeg – privatnog investitora Bernda Geskea. Geske je članom Nadzornog odbora postao je 2005. godine i vrlo je dobro informiran o svim segmentima poslovanja, te iskazuje veliko povjerenje prema Upravi kluba i radu trenera, u čije domene se ne želi

miješati. Naprotiv, tvrdi da je dioničar koji se miješa u rad kluba – loš dioničar. Uostalom sporazum koji je potписан 2012. godine između njega i matične udruge „Borussia Dortmund e.V“ o obostranom prenošenju prava glasovanja u roku od 5 godina, u praksi je relativno neuobičajen. Jednostavnim rječnikom to znači da Geske i Udruga članova na skupština dioničara nastupaju kao partneri ili zajednička frakcija koja ima isti pristup i ciljeve uz prethodne dogovore i koordinaciju. Zajednički paket pridonosi velikoj stabilnosti kluba, što je bio i njihov glavni cilj i motiv. Prema njegovom razmišljanju klubu se mora osigurati dugoročna stabilnost, kako bi se momčad mogla isključivo koncertrirati na nogomet za što bolje rezultate.

Borussia Mönchengladbach

Kao primjer može se spomenuti još jedan veliki njemački klub – druga Borussia, ona iz Monchengladbacha. Klub broji oko 50 000 članova, što je značajan porast u odnosu na 2003. godinu kad su se mogli pohvaliti s 18 000 najvjernijih. Članovi ostvaruju brojne povlastice. Između ostalog, imaju pravo glasa na izborima, pravo prvoatkupa za pojedinačne ulaznice, pravo na besplatan magazin kluba, 10% popusta na klupske rezvizite itd. Glavna upravljačka tijela kluba su Skupština (koju čine svi članovi kluba), Nadzorni odbor i Uprava. Svi punoljetni članovi kluba imaju pravo birati predstavnike Nadzornog odbora. Također, svi punoljetni članovi mogu biti birani u upravljačka tijela kluba. Klub je usko povezan sa gradom Mönchengladbachom. Zajedničkim akcijama promoviraju prave ljudske i sportske vrijednosti.

ŠPANJOLSKA

Naziv *socios* potječe iz Španjolske i označava članove kluba. *Socios* model razvija i održava blisku društvenu i ekonomsku vezu između zajednice i kluba. Članovi (*socios*) imaju pravo glasa na izborima za predsjednika kluba te mogu na više načina biti izabrani u skupštinu kluba. Zbog svojih članskih prava, članovi se osjećaju dijelom kluba jer direktno ili indirektno kreiraju politiku kluba. Rade pritisak na predsjednika kluba ukoliko loše vodi klub, a prikupljanjem potpisa članova iznad određenog postotka ukupnog članstva mogu tražiti izglasavanje nepovjerenja. Također, članovi kluba ostvaruju mnoge pogodnosti poput jeftinijih godišnjih ulaznica, popuste na nogometne pretplate i sl. Za razliku od privatiziranih klubova, klubovi koji su u vlasništvu svojih članova ne stvaraju nikome dobit, već sve što klub zaradi ostaje u klubu i ulaže se u njegov daljnji rad i napredak čineći tako klub stabilnim i financijski jakim. Cijelo poslovanje je potpuno transparentno i svaki član ima pravo uvida u poslovanje kluba. Velik broj članova kluba olakšava i poboljšava pregovore sa sponzorima iz razloga što je sponzorima od koristi ulagati u klub s velikom bazom članova i tako biti dio kluba koji je od velikog značaja za grad, regiju ili državu.

Athletic Bilbao

Athletic Bilbao danas broji oko 40.000 članova i iz godine u godinu bilježi rast članstva. Glavno upravljačko tijelo kluba je Upravni odbor. Svi punoljetni članovi kluba imaju pravo birati predstavnike upravljačkih tijela te mogu biti i izabrani u njih. Ukoliko dođe do teških povreda Statuta od strane članova, aktivira se disciplinsko tijelo. Ono ima zadatku utvrditi da li je došlo do povreda Statuta te sankcionirati one članove koji ga se nisu pridržavali. Suradnja grada i kluba se očituje kroz društveno djelovanje odjela lokalne samouprave te se može pohvaliti bliskim i odličnim odnosom sa gradom. Zbog tradicije, velikog utjecaja u gradu i regiji, te brojnim članovima, zanimljivi su mnogim sponzorima koji također žele postati dio kluba.

FC Barcelona

FC Barcelona je najbolji primjer kluba ustrojenog po *socios* modelu. Barcelonin slogan '*El Barca es más que un club*' - Barca je više od kluba, riječi su koje najbolje opisuju što taj klub predstavlja svojim navijačima, kao sportska i kulturna institucija grada i cijele Katalonije, ali i po svojoj upravljačkoj strukturi. Koliko znači svojim navijačima najbolje govori podatak da trenutačno ima 1335 udruga navijača diljem

svijeta. Barcelona trenutačno broji oko 130 000 članova. Time ostvaruju pravo na popust sezonskih karata, popust na članarinu u mlađim uzrastima, popust u fan shopu, postaju preplatnici klupskega magazina i još mnoge druge stvari.

Najvažnije od svega, članovi imaju pravo glasa. Svi punoljetni članovi, koji imaju staž od najmanje godinu dana, imaju pravo izaći na izbore za predsjednika. Svaki kandidat za predsjednika izlazi na izbore sa svojim programom i svojom listom članova Upravnog odbora. U predsjedničkoj kampanji se predstavljaju programi članovima kluba te oni na izborima biraju predsjednika s najboljim programom. Ako su članovi nezadovoljni radom predsjednika, imaju pravo na pokretanje referendumu o nepovjerenju predsjedniku. Potrebno je 5% potpisa članova za glasanje o nepovjerenju. Radom bivšeg Barceloninog predsjednika Juana Laporte članovi kluba nisu bili zadovoljni te su 2008. godine pokrenuli referendum o nepovjerenju predsjedniku. 60,6 % članova izašlih na izbore glasalo je za nepovjerenje predsjedniku što ipak nije bilo dovoljno za njegovu smjenu jer je po statutu potrebno 66 %.

Dva glavna upravljačka tijela kluba su Upravni odbor i Glavna skupština.

Glavna skupština predstavlja vrhovno upravljačko tijelo kluba. Dio članova glavne skupštine bira se ždrijebom od ukupnog broja članova, dio čine članovi sa najviše godina staža, a ostatak čine članovi Upravnog odbora, bivši predsjednici kluba, članovi disciplinske i ekonomskog komisija te članovi s posebnim zaslugama. Glavna skupština odobrava godišnji proračun i budžet za sljedeću godinu, određuje iznos članarina za članove, prihvata prijedloge članova itd.

Upravni odbor je skupno upravljačko tijelo kluba koje promovira i vodi društvene aktivnosti koje se smatraju nužnim za ostvarivanje ciljeva kluba. Članove Upravnog odbora bira se u sklopu izbora za predsjednika i svaki član može biti izabran u upravni odbor ako se nalazi na listi kandidata za predsjednika.

Da bi klub uspješno funkcionirao, postoje još neka tijela kluba. Sindikat članova je tijelo koje je neovisno o Upravnom odboru, a funkcija mu je podržavati i braniti prava članova te pružanje podrške u odnosima između članova i kluba. Barcelona je najbolji primjer kako klub može biti u vlasništvu svojih članova, a pritom ostvarivati vrhunske rezultate.

Eibar

Priča posve drugačija od ostalih veže se uz jedan baskijski klub, oduvijek u sjeni veće braće iz Bilbaa i San Sebastiana – Eibar. Eibar nije poput drugih klubova koji nerazumno troše novac koji nemaju te novim zaduživanjima srljaju u probleme koje ne mogu kasnije rješavati, već se klub nađazi u problemima zbog mnogo bolnjeg, jednostavnijeg i više tragičnog razloga – premaleni su. Naime, kraljevski dekret (ili zakon) od 17. srpnja 1999. naložio je, u jeku problema s financiranjem klubova, da temeljni kapital svakog kluba u natjecanju u kojem se natječe mora iznositi „25% prosjeka troškova, uključujući amortizacije, svih klubova i društava koji se natječuu tom natjecanju“. Kasnije točke navode još i da se pri tom izračunu ne uzimaju u obzir dva kluba s najvećom te dva kluba s najmanjom potrošnjom. Zakon je to – donesen da se izbjegnu bankroti klubova i neplaćanja igrača, te da se stvari kakva-takva ujednačenost u svakom vidu natjecanja.

Kapital Eibara prema posljednjem finansijskom izvještaju iznosi 422.253 €, a iznos potreban za usklađivanje s pravilima jest ukupno 2.146.525 €.

Iz Eibara su stoga pozvali navijače širom svijeta upomoći, pogotovo ljubitelje nogometa koji se zgražaju količinom novca što se u njega svednevno slijeva, te pokrenuli internetski projekt – Defiende al Eibar, u kojemu svaka osoba može kupiti dionicu kluba po cijeni od 50€.

Uspjeli su i danas, zahvaljujući svojim navijačima, velikom većinom članovima čiji je rekord brojnosti srušen upravo tijekom ove borbe za njihov klub, mirno brode Primerom.

PORUGAL

U Portugalu su klubovi također ustrojeni kao udruge građana.

Sport Lisboa e Benfica

Tamo se nalazi klub koji trenutno broji najviše članova na svijetu. Riječ je o Sport Lisboa e Benfica, popularno zvana samo Benfica, koja ima preko 230 000 registriranih članova. Godine 2006. je ušla u Guinnessovu knjigu rekorda kao klub s najviše članova. Ono što je specifično kod Benfice je to da diljem Portugala u svakom mjestu postoji tzv. Benficiin dom u kojem se moguće učlaniti u klub.

Članovi imaju pravo na sudjelovanje u Glavnoj skupštini, biti izabrani kao članovi upravljačkih tijela, biti izabrani na posebne djelatnosti/funkcije unutar kluba, imati pristup svim dostupnim informacijama koje se tiču aktivnosti kluba, zahtijevati sazivanje izvanredne Skupštine, predlagati primanje novih članova, sudjelovati u sportskim, društvenim, rekreativnim i kulturnim događanjima koje organizira klub u korist članova te koristiti povlastice predviđene za članove.

FC Porto i Sporting CP

FC Porto i Sporting CP imaju sličan ustroj poput Benfice. FC Porto ima preko 130 000 članova, dok Sporting CP ima oko 120 000 članova. Njihov broj konstantno raste. Primjere važnosti i izravnog utjecaja članstva na rad kluba nije teško pronaći i u drugim zemljama.

VELIKA BRITANIJA I IRSKA

U Velikoj Britaniji i Irskoj većina klubova nije formirana kao udruga članova već su u privatnom vlasništvu bogatih biznismena. U Engleskoj samo 4 od 92 kluba koja se natječu u prva četiri ranga natjecanja su u većinskom vlasništvu udruženja navijača. Radi se o četveroligašima Portsmouthu, Exeteru, Wycombeu i Wimbledonu dok od premierligaša treba istaknuti Swansea City gdje navijači imaju udio od 20%. Mnogi navijači diljem "Otoka" vode ratove s vlasnicima svojih klubova, jer mnogi klubovi bankrotiraju kada vlasnik ostane bez novaca ili kada više ne želi ulagati u klub jer nema dovoljno koristi od toga. Kako bi navijači spriječili učestalo prodavanje klubova između raznih biznismenima sumnjive reputacije koji najčešće klubove shvaćaju kao svoje igračke, formirali su Supporters Trustove diljem "Otoka", organizacije pomoći kojih žele steći većinsko vlasništvo u klubu. Njihovo djelovanje su prepoznale najveće pozicijske, ali i opozicijske stranke koje su se svojim prijedlozima uključile u promociju prava navijača na upravljanje i vlasništvo. Tako je vladajuća stranka osnovala radnu skupinu koju čine predstavnici vlasti, Saveza, vodstava liga i udruženja navijača, a čiji je cilj iznjedriti zaključke koji će dovesti do toga da se glas navijača glasnije čuje i da se uklone administrativne prepreke koje otežavaju udruženjima navijača da postanu vlasnici klubova. Najveća opozicijska stranka, Laburisti, su otišli korak dalje pa su u svom izbornom programu za nadolazeće parlamentarne izbore uvrstili prijedlog da će udruženja navijača prema načelu „1 član 1 glas“ birati najmanje dvojicu, a najviše četvrtinu od ukupnog broja klupskih direktora kako bi se tako iz prve ruke mogli informirati o poslovanju kluba. Uz to su predložili da udruženja navijača imaju povlaštene uvjete kad bude dolazilo do promjene u vlasničkoj strukturi na način da tako mogu steći do 10% vlasništva u klubu. Osim u jačanju navijačkih prava prijedlog je i da se izglaša Zakon koji će omogućiti nacionalnom nogometnom savezu da odbije potvrditi preuzimanje kluba ukoliko smatra da bi novi većinski vlasnik bio neprikladan. Razlog ovom prijedlogu su mnogi loši primjeri koji su se dogadali u klubovima, a povezani su sa sumnjivom reputacijom privatnih vlasnika. Tako je do sada bilo moguće da klubove preuzimaju privatne osobe koje su imale kriminalnu prošlost u vidu presuda zbog pronevjere ili pranja novca (Birmingham City, Leeds United) ili se radilo o privatnicima koji nisu poštivali tradiciju pa su naumili promijeniti ime kluba ili njegov identitet (Hull City, Cardiff City).

Dundee FC

Dundee F.C. je skoro bankrotirao 2004. godine, a od gašenja su ga spasili njegovi navijači. Formirali su Supporters Trust, uložili mnogo svojih novaca i preuzeli vlasništvo

u klubu. Nakon toga klub se stabilizirao. Vlasništvo u klubu preuzeo je Dundee F.C. Supporters Trust. To je neprofitna organizacija koja okuplja navijače u kojoj svatko od njih posjeduje jednak udio i ima pravo na jedan glas. Ukratko, ustrojeni su po načelu jedan član – jedan glas. Vlasnici kluba su navijači koji posjeduju 52% dionica kluba tako da su oni krajnje upravno tijelo. Ostala tijela kluba su Klupska odbor i Odbor Supporters Trusta. Klupski odbor se sastoji od 3 člana Odbora Supporters Trusta, neovisnog finansijskog direktora, predstavnika Business Trusta te dva djelatnika, izvršnog direktora i direktora operacija. Članovi Odbora Supporters Trusta biraju se između svih članova. Njihova je zadaća također brinuti o naših 25 navijačkih klubova u zemlji i inozemstvu. Članovi biraju 9 od 11 članova Odbora Supporters Trusta, od čega se trojica izabiru i čine dio Klupske odbora. Klub ima još 1000 dioničara koji mogu glasati o promjenama u klubu, iako navijači drže većinu u klubu i ne može se donijeti nikakva odluka kontra njihove volje. Svaki punoljetni član može se kandidirati za člana Odbora Supporters Trusta te potom biti izabran u Klupski odbor.

Portsmouth

Iz Velike Britanije, točnije Engleske dolazi još jedan primjer pozitivnog utjecaja članstva na život kluba – Portsmouth. Nakon niza redom neuspješnih perioda vlasništva raznih privatnih vlasnika (Mandarić, Gaydamak, Al Fahim, al-Faray, Chainrai, Antonov) koji su klub ostavili u goleminu dugovima, godine 2009. u trenucima kad se klub suočava s dubokim finansijskim problemima i kad budućnost nije nimalo blistava, mala grupa navijača, svjesna i prilike koja im se nudi, pokreće inicijativu kojom žele osigurati da se i glas navijača ne samo čuje nego i da oni budu aktivno uključeni u rad i vodstvo kluba. Tako su željeli maksimalno povezati klub sa zajednicom u kojoj isti djeluje. U samo nekoliko mjeseci od inicijalnih sastanaka koji su održavani u lokalnim pubovima i društvenim domovima dolazi do osnivanja zaklade koja nosi ime Pompey Supporters Trust (PST).

Ideja je zaživjela i dobivala je sve širu podršku, i od običnih građana i od bivših igrača i legendi kluba, pa sve do lokalne političke elite. U suradnji s raznim organizacijama razrađivani su mogući modeli dolaska kluba u vlasništvo zajednice, a nisu zaboravljeni ni bivši vlasnici čijom zaslugom je klub i pao u komatozno stanje. Istraživalo se njihove malverzacije, te se s njima upoznavala javnost, a sve s ciljem da se odgovorni kazne te da se nešto slično u budućnosti nikada ne ponovi. Nakon što je klub po treći put došao u ruke prinudnog upravitelja tražio se novi investitor koji bi Portsmouth

spasio od likvidacije. Uz PST još jedanput se kao zainteresirana strana javio Balram Chainrai odnosno tvrtka Portpin koja je i dalje u svom vlasništvu imala stadion Fratton Park. Međutim, iskazivanje njegova interesa izazvalo je ogromne proteste kod navijačkog korpusa koji poučen prijašnjim iskustvima nije želio dopustiti da klub još jednom padne u ruke investitoru u kojeg nemaju povjerenja.

Predložili su model prema kojem su sami navijači preko PST trebali poslati svoju ponudu. Plan je bio da barem 2 400 navijača ulože po najmanje 1.000 funti kako bi skupili dovoljno sredstava kojima bi uspjeli postati vlasnici kluba.

Nastavljena je borba pred sudom koja je napisljeku, 10. travnja 2012. godine, urodila plodom. Portsmouth je izašao iz razdoblja prinudne Uprave te je postao najveći klub u Engleskoj koji je u vlasništvu lokalne zajednice odnosno njegovih najvjernijih, a stadion je ponovno bio u vlasništvu kluba. U organiziranoj akciji 2.368 dioničara zaklade uspjelo je skupiti više od 2,5 milijuna funti kojim su došli u vlasništvo nešto manje od 51% dionica kluba dok je ostatak dionica preuzele 13 pojedinaca koji su partnerski povezani sa PST-om.

Kako sama zaklada djeluje? Vlasnici zaklade mogu postati svi navijači koji su prvo uložili depozit, a potom i uplatili najmanje 1.000 funti kojima je financirano preuzimanje kluba. Svi oni koji ne mogu uložiti toliki novac mogu postati članovi zaklade, te time također sudjelovati u izboru njezine Uprave prema načelu jedan član – jedan glas. Sve to je rezultiralo većim prihodima koji izravno i neizravno dolaze od onih najvjernijih, a i mnogi sponzori nisu ostali imuni na sva ta događanja, nego su na obostrano zadovoljstvo pružili ruku suradnje. Navijači su spasili klub za buduće generacije te sad realnim poslovanjem i marljivim radom mogu postepeno rasti iz dana u dan, kako organizacijski tako i rezultatski.

SLOVENIJA

NK Maribor

Ovih dana posebno je aktualan primjer iz susjedstva – NK Maribor. Klub je ustrojen kao neprofitna udruga građana. Zanimljivost mariborske priče počinje sa sezonom 1996/97 kada Maribor osvaja prvu u nizu od 7 uzastopnih titula prvaka Slovenije. U tom periodu ostvaruju i uspjeh ulaskom u Ligu prvaka u sezoni 1999/00. Ipak, s velikim uspjehom su došli i problemi u vidu gomilanja dugova koji datiraju upravo iz najuspješnije sezone, scenarij koji svakako nije nepoznat, recimo, navijačima Hajduka. Iako su nastavili s osvajanjem prvenstava u domicilnoj ligi, Mariborčanima je rastao i dug. Tijekom 2002. dug je bio nešto iznad 500.000 eura, a klub u procesu sanacije. Sezone 2002/03. zadnji put bivaju prvac i za klub počinje teško razdoblje. Kulminacija lošeg vođenja nastupa u rujnu 2006. kad je objavljeno da je dug veći od 3,2 milijuna eura. Ako to usporedimo s podatkom da je proračun u razdoblju od 2004. do 2006. iznosio od 1,2 do 2,4 milijuna eura, govorimo, za slovenske prilike, o ogromnom dugu. Strahovalo se i od ponavljanja sudbine ljubljanske Olimpije koja je netom prije toga bankrotirala.

U rujnu 2006. funkciju predsjednika kluba (udruga građana su) preuzima lokalni poduzetnik i postavlja realan proračun, odnosno koliko se zaradi, toliko se i potroši. Kasnije, objašnjavajući dugove, navodi da su nastali kao "posljedica nerealne procjene situacije nakon Lige prvaka 1999/00.", odbivši imenovati glavne krivce.

Organizacijski klub je udruga građana koju vodi skupština kluba, a koja postavlja upravni odbor. Tu su i već spomenuti predsjednik i direktor. Raspitivali smo se kako idu izbori među članovima, ali njih nema. Neslužbeno, razlog je taj što praktički nema opozicije – 2007. godine klub je bio pred gašenjem i malo je ljudi tada željelo uopće doći na pozicije. Kako je od tada situacija krenula u pravom smjeru – trenutno nema nikakve potrebe da se nešto mijenja. Uostalom finansijski izvještaji su javni, klub radi transparentno i dok je tako – članovi/navijači se neće previše buniti.

Rezultat se najbolje vidi u 3 sezone nastupanja u Ligi UEFA zaredom od 2011.. da bi sve to kulminiralo nastupom u Ligi prvaka ove sezone. Kolikim su to novcem Mariborčani ostvarili? Godine 2012. je Maribor imao proračun 10,3 milijuna eura, prošle 9, dok u obje zadnje sezone bilježi i profit od 1,8 u 2012. i 1,1 milijun prošle godine. Koliki će biti profit ulaskom u Ligu prvaka, ostaje tek za vidjeti.

ŠVEDSKA

I konačno, u Švedskoj je na snazi pravilo „50 + 1“, kao u Njemačkoj. Naime već duži niz godina švedski klubovi uz pomoć svojih članova i navijača uspješno se odupiru privatnom kapitalu i investitorima koji žele srušiti pravilo „50 + 1“ i preuzeti većinske udjele u nogometnim klubovima.

Malmö FF

Švedski Malmö FF ima oko 3 500 članova. Glavno upravljačko tijelo kluba je Upravni odbor. Svi punoljetni članovi imaju pravo glasa na godišnjoj Skupštini te također mogu biti izabrani u tijela kluba.

Udruga "Naš Hajduk"
adresa: Zrinsko-Frankopanska 17
21 000 Split

e-mail: nas@hajduk.hr
OIB: 94840720718
web: <http://nas.hajduk.hr>